

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Ихтиман, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИХТИМАН, ШЕСТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЮЛИАНА ИВ. ТОЛЕВА**

при участието на секретаря Цветелина Хр. Велева
като разгледа докладваното от **ЮЛИАНА ИВ. ТОЛЕВА** Административно наказателно дело № 20221840200414 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „Д.М.Т.Д.Т.В.С.Л.Ш.“ КЧТ, ЕИК *****, представлявано от Д.О.Д.,Е.П.,И.Н.Е.,И.Д. и М.Д.Б., подадена чрез пълномощника С.Ш. срещу наказателно постановление № */07.07.2022 г., издадено от директор на Дирекция „И.Т.“ - С.О. /ДИТСО/, с което на основание чл. 414, ал. 1 КТ на въззивника в качеството на работодател е наложено наказание имуществена санкция в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 142, ал. 6 КТ

В депозираната жалба са изложени подробни съображения за процесуална и материална незаконосъобразност на процесните АУАН и НП. Отправена е молба атакуваният санкционен акт да бъде отменен или при условията на евентуалност да бъде намален размерът на наложеното наказание.

В съдебното заседание въззивникът не изпраща законен или процесуален представител.

Въззиваемата страна - АНО (директор на ДИТСО) чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли за потвърждаване на наказателното постановление с аргументи, че същото е издадено при спазване на процесуалния и материален закон.

Съдът, като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становищата на страните и след като анализира събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

В периода от 18.04.2022 г. до 04.05.2022 г. свидетелката Д. С. и лицата К. В. и Г.К., в качеството им на служители в дирекция „И.Т. – С.О.“, осъществили проверка по спазване на трудовото законодателство на обект модернизация на ж.п. участък Е.П. - К. по обособени позиции, участък: междугарие РП П.К. –

РП В.- И, находящ се в землището с. В., извършваща се от въззивника „Д.М.Т.Д.Т.В.С.Л.Ш.“ КЧТ. Било установено, че същият в качеството си работодател по смисъла на § 1, т. 1 ДР на КТ, надвишава максималната продължителност на работната смяна на работещите при сумирано изчисляване на работното време, конкретно на Д.К., ЛНЧ *****, изпълняващ към този момент длъжността „оператор съоръжения за прекарване на тунели“ в клона на чуждестранното юридическо лице, като нарушението е извършено на 09.03.2022г. Със Заповед № * от 21.02.2022г. работодателят е въвел сумирано изчисляване на работното време за период от четири месеца, считано от 01.03.2022г., като е определил дневната смяна да е от 07:00ч. до 20:00ч. или 13 часа, с което е надвишил максималната продължителност от 12 часа на работната смяна при сумирано изчисляване на работното време.

Деянието било установено въз основа на представените от дружеството в хода на проверката писмени документи – присъствена форма за отчитане на явяването и неявяването на работа през месец март 2022 г. и Заповед №*/21.02.2022 г., както и трудов договор № */14.06.2021г. на Д.К..

За констатираното свидетелката К. В. в качеството □ на Началник отдел БТКД при ДИТСО съставила срещу въззивника „Д.М.Т.Д.Т.В.С.Л.Ш.“ КЧТ в качеството на работодател в присъствието на пълномощника Д.П. Акт № * от 04.05.2022 за установяване на административно нарушение на чл. 142, ал. 6 КТ.

Въз основа на акта е издадено обжалваното Наказателно постановление № */07.07.2022 г. от директора на ДИТСО, с което на основание чл. 414, ал. 1 КТ за нарушение на чл. 142, ал. 6 КТ на жалбоподателя е наложено наказание имуществена санкция в размер на 2 500 лева, връчено лично на упълномощен представител на въззивника – юрисконсулт З.М. на 18.07.2022 г.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните гласни доказателства, обективирани в показанията на свидетелката Д. С. (свидетел по АУАН), писмените доказателства - протокол за извършена проверка, АУАН, който на основание чл. 416, ал. 1 КТ има доказателствена сила, която не е оборена, присъствена форма за отчитане на явяването и неявяването на работа през месец март 2022 г., Заповед №*/21.02.2022 г., Трудов договор № */14.06.2021г. на Д.К.. пълномощно, Заповед № */25.09.2019 г. на ИД на ГИТ, длъжностна характеристика за длъжността директор на ДИТСО, Заповед № 89/24.01.2014 г. на ИД на ГИТ, 4 бр. заповеди на ИД на ГИТ

От показанията на свидетелката С. се установяват обстоятелствата около извършената проверка, при която е констатирано процесното нарушение. Те намират пълна подкрепа в писмените доказателства – присъствена форма за отчитане на явяването и неявяването на работа през месец март 2022 г., Заповед №*/21.02.2022г., Трудов договор № */14.06.2021г. на Д.К. и протокол за извършена проверка. Следва да се отбележи, че въпреки, че в открито съдебно заседание по делото като свидетел е разпитан актосъставителя на акта К. В., то съдът не кредитира нейните показания, доколкото към момента на откритото съдебно заседание по делото същата е назначена на длъжност директор на Дирекция „И.Т.“ С.О., поради което се явява страна в производството.

Събраните по делото гласни и писмени доказателства сочат на единствен възможен извод, че Д.К., който работи на длъжност „оператор съоръжения за прокарване на тунели“ при въззивника, на 09.03.2022г. е положил труд за времето от 07:00 часа до 20:00 часа, или 13 часа като съгласно Заповед

№*/21.02.2022г. същият е работил при сумирано изчисляване на работното време.

Доказателства, които да оборват или разколебават горните изводи липсват. Предвид факта, че се касае до нарушение, което е изцяло установено чрез проверка на документи, настоящият състав намира, че за обективно, всестранно и пълно разкриване на обективната истина, не е необходимо да бъде провеждан разпит и на Г.К., тъй като тя е участвала в проверката, но не е възприела непосредствено процесното деяние. Обстоятелствата около съставяне на акта за установяване на административно нарушение не са спорни, а с показанията си Г.К. единствено може да възпроизведе какво е прочела в проверените документи, допуснати и приети като писмените доказателства в настоящото производство - присъствена форма за отчитане на явяването и неявяването на работа през месец март 2022 г., Заповед №*/21.02.2022г. и Трудов договор № */14.06.2021г. на Д.К..

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

Предвид правомощията си настоящата инстанция, констатира, че жалбата е процесуално допустима - депозирана е от надлежно легитимирана страна, в преклузивния 14-дневен срок за обжалване и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен материалния и процесуалния закон, като не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в АУАН или НП – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната материална компетентност.

Спазени са и императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, чл. 42, чл. 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, административните органи са очертали времето, мястото, начина на извършване на административно нарушение и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност.

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 1-годишен срок от неизпълнението на правното задължение. Обжалваното наказателно постановление е постановено в законоустановения 6 –месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на юридическата отговорност на дружеството-жалбоподател от формална страна.

Предвид изложеното, посочените административни актове са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Административнонаказателната отговорност на въззивното дружество е ангажирана в качеството на работодател за неизпълнено правно задължение

по чл. 142, ал. 6 КТ като на основание чл. 414, ал. 1 КТ му е наложено наказание имуществена санкция в размер на 2 500 лева.

Съгласно чл. 142, ал. 6 КТ максималната продължителност на работната смяна при сумирано изчисляване на работното време може да бъде до 12 часа като работната седмица не може да надвишава 56 часа. АНО правилно е установил при извършената проверка на 13.04.2022 г. на обект: Модернизация на ж.п. участък Е.П. - К. и междугарие РП П.К. – РП В. – изток, в землището на с. В. и на 18.04.2022г. – 04.05.2022 г., че жалбоподателят „Д.М.Т.Д.Т.В.С.Л.Ш.“ КЧТ, в качеството си работодател по смисъла на § 1, т. 1 ДР на КТ е разпоредил съгласно Заповед №*/21.02.2022г., с която е въведено сумирано изчисляване на работното време, считано от 01.03.2022г. за период от четири месеца, продължителност на дневна смяна от 07:00 часа до 20:00 часа, тоест 13 часа, с което е нарушил разпоредбата на чл. 142, ал. 6 КТ. Правилна е и констатацията, че на 09.03.2022г. работникът Д.К., който работи на длъжност „оператор съоръжения за прокарване на тунели“ съгласно трудов договор № */14.06.2021г., сключен с въззивното дружество, е положил труд за времето от 07:00ч. до 20:00 ч., което обстоятелство се установява от присъствена форма за отчитане на явяването и неявяването на работа през месец март 2022 г. (ред 36ти от таблицата). Гореописаната фактическа обстановка представлява нарушение на императивната норма на чл. 142, ал. 6 КТ.

Възражението, че клонът на чуждестранно юридическо лице не е правен субект, поради което не може да бъде субект на административнонаказателна отговорност е неоснователно. Действително учредяването на клон на чуждестранен търговец не води до възникване на нов правен субект, а само на обособена в териториално и организационно отношение негова част. Съгласно § 1, т. 1 ДР на КТ работодател е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, включително за извършване на надомна работа и работа от разстояние и за изпращане за изпълнение на работа в предприятие ползвател. В случая процесният клон представлява поделение на юридическо лице по смисъла на цитираната разпоредба, което се потвърждава от обстоятелството, че именно с него е сключен трудовият договор с работника. Жалбоподателят е санкциониран не в качеството на клон на чуждестранно юридическо лице, а на работодател, доколкото разпоредбата на чл. 414, ал. 1 КТ предвижда особен субект.

Въпросът за вината се явява ирелевантен, предвид обстоятелството, че отговорността на жалбоподателя е обективна.

С оглед установеното административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 414, ал. 1 КТ и е наказал въззивника за допуснатото нарушение на чл. 146, ал. 2 КТ.

По размера на наказанието:

Въззивният съд намира за основателна жалбата в частта относно явната несправедливост на наложеното наказание. Касае се типично нарушение на съответния вид. Действително, както е посочил АНО, то не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от нарушенията от този вид, но и не разкрива по-висока степен на такава опасност. Като смекчаващо отговорността

обстоятелство следва да се приеме, че от него не са настъпили никакви по-тежки последици. Не се установяват отегчаващи отговорността обстоятелства. От изложеното следва, че като е определил имуществената санкция в размер от 2500 лв., АНО е наложил явно несправедливо наказание. Наказанието следва да бъде определено в законоустановения минимум от 1500 лв., като наказателното постановление следва да бъде изменено в тази част.

Съдът, намира че така издаденото наказателно постановление следва да бъде изменено в частта относно размера на наложеното наказание и потвърдено в останалата част като правилно и законосъобразно.

По разноските:

Съобразно изхода на спора, на основание чл. 63д от ЗАНН право на разноси има въззиваемата страна съобразно потвърдената част от имуществената санкция. В полза на юридическите лица – страна в процеса, се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Съгласно разпоредбите на ЗАНН размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП). Според чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Според чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита при дела по ЗАНН е от 80,00 лв. до 150,00 лв. В настоящото съдебно производство административнонаказващият орган е защитаван от юрисконсулт, който се е явил в едно открито съдебно заседание. Производството по делото не се отличава с фактическа и правна сложност, поради което и съдът счита, че следва да определи възнаграждение за предоставената юрисконсултска защита в размер на 100,00 лв. С оглед частичното потвърждаване на имуществената санкция, следва да бъдат присъдени 60,00 лева в полза на ДИТСО.

Мотивиран от изложеното, съдът, основание чл. 63, ал. 7, т. 2, пр. 1 вр. ал. 2, т. 4 вр. чл. 58д, т. 1 ЗАНН

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № */07.07.2022 г. на директор на дирекция „И.Т. – С.О.“ към Изпълнителна агенция „И.Т.“ **в частта** относно наложеното на основание чл. 414, ал. 1 КТ на жалбоподателя „Д.М.Т.Д.Т.В.С.Л.Ш.“ КЧТ, ЕИК: ***** наказание имуществена санкция за нарушение на чл. 142, ал. 6 КТ, като **НАМАЛЯВА** размера от **2 500 /две хиляди и петстотин/ лева. на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева.**

ОСЪЖДА „Д.М.Т.Д.Т.В.С.Л.Ш.“ КЧТ, ЕИК: ***** **да заплати** на Дирекция „И.Т. - С.О.“ към Изпълнителна агенция "И.Т." сумата от **60,00 /шестдесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение** в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София област в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ихтиман: _____